ЗАКОН И СЪВЕСТ
Богослужение на 21 февруари 2010, неделя, сутрин.
Водещ : Иво Георгиев
Проповед : п-р Д.Игнатов
Презентация: Виктор и Мария Емануилови

СЛАВОСЛОВИЕ
Призив : Еф 4:17-32
Молитва

Песни: Ти, Боже даде за нас най-скъп дар – ЕП38 (ДП 22)
Хвалете Господа – ЕП51
Ответен прочит: 15 (Пс 119: 1-8)
Песен: Има извор – ЕП257 (ДП 132)

ПРОЧИТ: Послание към Римляните 2:17-22
МОЛИТВА с „Отче наш”
Децата от НУ излизат
Песен: Ний сме свободни веч от Закона –ЕП 220 (ДП-116)

ПРОПОВЕД

Песен: Грешни търси да спаси – ЕП215 (ДП 124)
Съобщения
Песен:Аз искам да съм като Теб – ЕП 430
БЛАГОСЛОВЕНИЕ

ПЛАН НА ПРОПОВЕДТА

1. КОЙ СЕ ХВАЛИ С БОГА? (стих17)
Религиозната принадлежност не е достатъчна, ако този който се хвали с нея не е променен.

2. КОЙ РАЗПОЗНАВА БОЖИЯТА ВОЛЯ И ИСТИНАТА? (стих 18)
Истината за живота се основава на Христовата жертва.

3.КОИ СА ВОДАЧИ КЪМ СВЕТЛИНАТА? (ст.19-20)
- Правилното излагане на Христовото учение изгражда духовни водачи на светлина и святост.
- Духовният човек не съди хората живеещи в тъмнина, но ги води със знание и любов към светлината.
- Духовният водач има будна съвест и не спира да се учи.

4. А ТИ ПРЕСТЪПВАШ ЛИ ЗАКОНА? А ТИ ОПОЗОРЯВАШ ЛИ БОГА?21-22)
БОЖИЕТО СЛОВО Е ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВО КЪМ НАШАТА СЪВЕСТ

ЗАКОН И СЪВЕСТ
21 февруари 2010-02-11
П-р Данаил Игнатов

Скъпи приятели ,

Винаги сме казвали, че Божието слово е валидно за всички времена, народи и хора. Но откъсът от Посланието към Римляните, който прочетохме, започва с едно много конкретно обръщение:

„Ти, който се наричаш юдеин, облягаш се на закон и се хвалиш с Бога".

Очевидно е, че на първо място апостолът има предвид юдеите.

Очевидно е, че въпросът е насочен главно към онези членове на римската църква, които имат еврейски произход и се гордеят с него. Те имат защо да се гордеят с името и произхода си. Апостолът е съгласен с тях. Знаем, че по това време, когато някой се назовава юдеин, това определение се отнася не само за преките потомци на юдовото племе но и за всеки от оцелелите потомци на 12-те израилеви племена.

По начало Юда е един от 12-те сина на Яков. Неговото име носи значението „възхвален", което произлиза от глаголната основа „йадах"- възхвалявам.[1] В книгата Битие 49:8-12 е записано благословението, което той приема от баща си Яков:

Юда, тебе ще похвалят братята ти; ръката ти ще бъде на врата на неприятелите ти; синовете на баща ти ще ти се кланят…Няма да се отнеме скиптър от Юда, нито управителен жезъл отсред нозете му, докато дойде Сило. И на него ще се покоряват племената…

Името Юда спечелва в течение на историята на Израил особена тяжест, авторитет и чест. С него се отъждествява целия Божий народ. Да се наричаш юдеин означава да бъдеш един от народа на Завета на Бога. Означава да бъдеш един от народа който се управлява като Теокрация – от Бога. Да бъдеш представител на истинската Църква[2].

Апостолът е съгласен с всичко това. В никакъв случай той не би се съгласил с онези които мразят евреите – и тогава, и днес. На никаква цена не би пял в който и да е антисемитски хор. Не би станал член на коя да е националистическа антисемитска партия.

Когато се вгледаме в това обръщение, ние откриваме че апостолът изрежда всъщност 9 похвални черти на еврейското самосъзнание. Първите три са :

-ти се наричаш и се гордееш с името юдеин,
- хвалиш се с Бога.
-облягаш се на закон (стих 17);

Вторите три са:

-знаеш Божията воля,
- разпознаваш истината в различията от мнения,
-обучен си от Закона (стих 18);

И последните три:

-имаш призванието на водач и учител,
- имаш призива да бъдеш светлина на тези, които са в тъмнина,
-имаш в Закона олицетворението на знанието и истината(19-20).

Виждаме и как тук на три пъти той подчертава ролята на Закона:

- облягаш се на закон;
- обучен си чрез Закона;

---

[1] Виж Нов библейски речник, ред.Р.Папратилов и к-в. София, Нов човек, 2007, с. 1570

[2] Виж Charles HODGE, Commentary on the Epistle to the Romans. New edition. New York, A.C.Amstrong & son,1890, с.91-92

- имаш в Закона олицетворението на знанието и истината.

С тези три израза, с тези три позовавания на Закона се изгражда едно целеустремено предизвикателство към юдеите.

Трябва да знаем, че много често когато юдеите споменават думата „закон" имат пред вид цялото Свещено Писание. В този смисъл можем да разбираме и гръцката дума „номос", на много места в Евангелието. Тогава разбираме, че апостолът предизвиква съвестта на юдеите не само с онези места от еврейската Тора, които имат заповеден характер, но и с цялостния дух на Божието слово.

Но както забелязахме освен с името и със Закона юдеите се хвалят с Бога.

„…и се хвалиш с Бога"(ст17).

Като казва това, апостолът като че ли от една страна признава тяхното право да се хвалят с Бога и като че ли от друга ги предизвиква да се запитат до колко те отстояват това право, все още.

И така възниква и първия въпрос, който бихме искали да зададем за обща полза:

1.КОЙ СЕ ХВАЛИ С БОГА?

- Онези, които се наричат юдеи?

Да! Те и днес имат много основания да се хвалят с Бога. Тъжното е, че в голямото си мнозинство не разпознават един който е също юдеин - Господ Исус Христос като обещания Месия. Не разпознават Единородния Божий Син, Който е:

„Светлината от Светлината, истинният Бог от истинния Бог, чрез Когото всичко е създадено както на небето, така и на земята, Който заради нашето спасение се снизи, като се въплъти и стана човек, пострада и възкръсна в третия ден, възнесе се на небесата и ще дойде да съди живите и мъртвите". (Из Изповедта на вяра съставена на Първия вселенски събор на Църквата през 325 г, сл. Христа)

Апостол Павел е виждал тази трагична опасност - юдеите да не осъзнаят <u>промяната,</u> която е настъпила с идването на Господ Исус и разширяването на пределите на Божия народ – Църквата до краищата на земята, в пълния смисъл на думата.

Те имат основания да се хвалят с Бога, защото Той остава верен на обещанията си. Същевременно те трябва да са научили и разбрали предупрежденията на пророците, че Бог е Бог на смирените и <u>на променените сърца</u>, които Го търсят постоянно. Законът не е справочник с правила, които като усвоим можем да живеем добре независимо от хората и от Бога.

По този повод искам да ви призная, че винаги ме обхваща тревога когато купим някакво ново техническо изделие. Това, което мога със сигурност да направя е да отворя картонената кутия, да освободя изделието от стиропорния амбалаж. Но когато стигна да упътването винаги се натъквам на един и същ проблем. Указанията в него са подредени по най-нелогичния и неразбираемия за мене начин. Производителите като че ли ми казват: „От тук нататък – оправяй се сам; от тук нататък – направи го сам." А пък аз бих предпочел те да са тук до мене, за да мога лично да ги попитам това, което не разбирам…

Трябва дебело да подчертаем, че Божието слово и дори Законът в тесния смисъл не са дадени като упътване от рода на „Направи си сам". Божието слово е основа на Заветни взаимоотношения, които Бог, като Всемогъщ Производител на света и наш Небесен Отец иска да има постоянно с нас . Той е готов да стои тук до мене, както стои до Своя единороден син Исус Христос. Но за това Той иска аз <u>да съм променен според образеца Христос</u>.

Има само едно нещо по което книгата на Закона прилича на някое книжле с технически упътвания. И в двете има предупреждения за безопасност. Някои хора приемат Закона единствено като предупреждение за това какво не трябва да правят. И смятат, че така могат да се хвалят, че са много религиозни. Едно голямо мнозинство от юдеи тогава се хвалели с Бога, защото знаели какво забранява Мойсеевия закон. И днес има и едно голямо мнозинство от хора, които се наричат християни и мислят по подобен начин. Те считат, че християнството се състои в спазването на определени правила и определени празници – като Великден, например и въздържането от определени храни през Великия пост преди този празник.

Тези дни може би ще се натъкнете на много интересни телевизионни програми, как да организирате своята кухня така, че да спазите всички предписания за ядене на „неблажно" в съответните периоди на поста. Аз намирам, че тези съвети могат да бъдат много полезни.

Но това, което няма да научите от телевизионните програми, е как Божия Закон може да ви доведе до промяна. Божият Закон изважда на показ нашите грехове и нашата недостатъчност. Довежда ни до покаяние пред Святия Бог. Показва ни нуждата от Спасител. И ни казва кой е Спасителят. Казва ни кой е Спасителят с Когото можем да се похвалим – Исус Христос.

Религиозната принадлежност не е достатъчна, ако този който се хвали с нея не е променен .

Следва втори въпрос:

2.КОЙ РАЗПОЗНАВА БОЖИЯТА ВОЛЯ И ИСТИНАТА? (ст18)

Поставя ме го по повод на това, че апостолът продължава със своите предизвикателства към съвестта на юдеите и към нашата съвест:

„…знаеш волята Му и разпознаваш истината в различията от *мнения*, обучен си чрез Закона; (ст18)

По начало може да се забележи, че тези предизвикателства са отправени по-целенасочено към една особена прослойка в Божия народ, към хора, които са обучени добре в нормите на Божието слово. Това са така наречените морализатори и арбитри на истината. Явно апостол Павел е имал сериозен проблем с юдеите и с някои християни от юдейски произход, които отнемат радостта и свободата, която ни дава Христос. Но ако насочим думите му в същото направление към наши дни, тук най-бързо ще поставим на прицел пастирите, свещениците и християнските богослови.

Трябва да се знае, че на нас непрекъснато се стоварват много заплетени случаи от морално естество, които се очаква ние да разрешим. Много трудно е да се реши до кога да прилагаме принципите на търпимост и кога вече – „да режем", да отсъждаме санкции. Защото в Църквата не може да няма дисциплина.

Много е трудно да откажеш да венчаеш двама млади, които вече са имали сексуална връзка.

Много е трудно, когато в християнски семейства се появят нехристиянски отношения и ние като пастири трябва да помагаме като съветници – и с благост, и със строгост.

Много е трудно, когато утвърдени в своята ревност и посвещение християни проявяват отклонения в учението на Църквата. До къде трябва да търпим това в името на мира и на единството?

Наскоро телевизията показа как в едно наше село християни и мюсюлмани направили общ курбан. Възрастен стар поп с много мило лице „освещаваше" курбана

заедно с ходжата на селото. Телевизионното внушение очевидно беше да се демонстрира религиозната толерантност в България, която трябва пък да служи на спокойствието и мира в държавата.

С такава практика не можем да се съгласим. По начало правенето на курбани „за здраве" или за да се предпазим от някое зло си е чисто езическо начинание. То означава че омаловажаваме жертвата на Господ Исус.

Тези, които познават в пълнота Божияна воля знаят, че християнския морал се основава на Христовата жертва. Христовата жертва е пример на превъзходна любов. Христовата жертва е основание на искреното покаяние. Христовата жертва ни дава увереност, че греховете ни са простени и забравени от Бога. Истината за живота се основава на Христовата жертва. Когато искаме да живеем като Божий народ, като духовен Израил, като Христова църква ние сме безкомпромисни към това, което измества Христовия кръст от неговото значение. Ако помним това, ние винаги ще имаме правилния ориентир да изпитваме и разпознаваме доброто в различията на мненията, било то от морален или от богословски характер. Така можем да разпознаваме Божията воля. Така нашето обучение в Словото има своя правилен център, който няма да ни позволи да се отклоним от истината.

Следва и трети въпрос:

3.КОИ СА ВОДАЧИ КЪМ СВЕТЛИНАТА? (ст.19-20)

Апостолът отново характеризира истинския юдеин като човек, който счита Закона за олицетворение на знанието и истината. Нещо повече, той е готов да се съгласи с лидерската позиция, която би трябвало да имат юдеите в духовното обучение. Като че ли казва: „Нямам нищо против да бъдеш уверен в себе си като водач на слепите, светлина на онези, които са в тъмнина, наставник на незнаещите, учител на невръстните, щом като Законът за тебе е олицетворение на знанието и истината."

Та не е ли факт, че от времето на Йосиф, синът на Яков, по времето на Навуходоносор с пророк Данаил и до наши дни евреи заемат лидерски позиции в управлението на държави с различни идеологии, икономически строй и политическа власт? В това няма нищо конспиративно, както се опитват някои да го представят. Това е резултат от едно неотменимо Божие благословение на Израил.

Но въпросът е по-дълбок. Като имате това благословение наистина ли сте светлина и водачи към светлината? Измежду вас се родиха гении на науката и изкуствата. Но измежду вас се родиха и идеолози на съмнението и моралното падение.

И отново ще кажем – въпросът стига и до отговорността на християните в Новозаветната епоха. Защото те са вече духовния Израил, независимо дали са от юдейски или езически произход. Бог иска ние да бъдем водачи към светлината. Иска го, независимо на каква позиция в социалната йерархия се намираме. Ако направим разбор на всичко, което апостолът излага в това обръщение, ще стигнем до важни изводи като тези:

- Правилното излагане на Христовото учение изгражда духовни водачи на светлина и святост.
- Духовният човек не съди хората живеещи в тъмнина, но ги води със знание и любов към светлината.
- Духовният водач има будна съвест и не спира да се учи.

След като изрежда тази поредица от похвални определения, които трябва на първо място да предизвикат съвестта на юдеите, апостолът поставя съвсем конкретни разголващи въпроси. Ако трябва да ги обобщим те могат да прозвучат така:

4. А ТИ ПРЕСТЪПВАШ ЛИ ЗАКОНА? А ТИ ОПОЗОРЯВАШ ЛИ БОГА? (ст.21-23)

Преди време, приятели от нашата църква ми подариха книгата „Свещения дневник на Адриан Плас" авторът на който носи същото име. Книгата е хумористична, с много лични откровения, някои от които не са никак похвални за един християнин. Потърсих да видя, какво се е случило на този многострадален и откровен автор в дните около 21 февруари. Случило се това, че той поставил в пощенската кутия на един от бедните си приятели Едвин Брейн плик с определена сума. Вместо да види радостна възбуда в очите на приятеля си от тази неочаквана помощ, получил от Едвин бележка с която му се напомняло, че отдавна не си е върнал косачката, която наел уж за малко време. На практика това си било чиста кражба, поне в очите на Едвин Брейн. Адриан върнал косачката, но горчивите реплики които си разменил със собственика на косачката предизвикали вълна от гняв в душата му. И той пише:

-В момента ми се иска да удуша Брейн и да му кажа за дарението малко преди да умре. Чудесен християнин съм, няма що! Помолих Бог да ме направи по-добър човек...Няма забележимо подобрение до вечерта…

Може би това е добра илюстрация за многобройни случаи в които ние самите би трябвало да се срамуваме от себе си или да прочетем Посланието към Римляните 2 глава, от 21 до 23 стих:

- *Ти, който учиш другите, учиш ли себе си? Ти който проповядваш да не крадат, крадеш ли? Ти, който казваш да не прелюбодействат, прелюбодействаш ли? Ти, който се отвращаваш от идолите, светотатстваш ли? Ти, който се хвалиш със Закона, позориш ли Бога, като нарушаваш* закона?

Лесно можем да открием, че тези въпроси са насочени към всички нас , които се наричаме християни.

И тук се засягат няколко категории, които носят това отговорно име.

Това са тези, които се смятат за християни, защото са родени в християнски семейства или са родени като българи, в християнска страна.

Насочени са към тези, които са усвоили добре нормите на религиозния морал или поне религиозните традиции.

В хода на нашите разсъждения ще открием, че този текст е насочен и към една особена категория хора, която вирее много добре в нашите евангелски среди. Става въпрос за хора, които се считат за много духовни и превъзхождат със своето знание и своите духовни опитности повечето от останалите членове на евангелското общество. Като имат своите критерии за Спасението лесно обявяват всички други за неспасени.

Отнасят се за миряни и пастири. За такива, които са безкритични към себе си и такива като нас, въпреки че сме изпълнени със дух на себеизпитване.

Защото в което и положение да сме Божият закон има една и съща цел:

ЗАКОНЪТ Е ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВО КЪМ СЪВЕСТТА

А Божието Слово като цяло има за цел да потърсим и открием своя Спасител.

За да пеем с увереност в съзвучие с онзи много популярен и хубав спиричуъл - „Щастлив е денят, когато Исус изми греховете ми". Амин!